

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 13-10-1374 אוקסמן נ' אתר פורומים משפטיים ואח'

בפני כב' הרשמת הבכירה נעמה פרס

ישראל אוקסמן קליוסטרו ת"ז 057692378

התובע

נגד

הנתבעים
1. אתר הפורומים המשפטיים
2. אדי סוברי, עו"ד, הבעלים של אתר הפורומים המשפטיים

פסק דין

בפני תביעה קטנה לתשלום פיצויים בסך של 30,000 ₪ בגין פרסום לשון הרע. השאלה הניצבת על פתחנו ומבקשת למצוא מענה, היא זו: האם פרסום פרטים אודות תביעה שהוגשה כנגד אדם, באתר העוסק בנושאים משפטיים, הימנעות מהסרת הפרסום לאחר סיום ההליך המשפטי ואף הימנעות מעדכון תוצאות ההליך המשפטי המדובר, עולים כדי פרסום לשון הרע.

הצדדים

1. התובע הינו קוסם.
2. הנתבע 1, אתר הפורומים המשפטיים, הינו פורטל משפטי, אשר במרכזו עשרות פורומים, בהם ניתן מענה משפטי ראשוני לגולשים ברשת. בנוסף באתר: אינדקס עורכי דין, תשובות משפטיות מצולמות בווידאו, מאמרים משפטיים וגם דסק חדשות משפטיות (להלן: "דסק החדשות"). במסגרת דסק החדשות, מפרסם הנתבע 1 עדכונים משפטיים בעלי ערך חדשותי. בין היתר מדווח האתר על תביעות ועתירות שהוגשו, אשר יש בהן עניין ציבורי. הנתבע 1 מנהל על ידי בעליו, עו"ד אדי סוברי, הוא הנתבע 2.

עיקרי העובדות

3. ביום 4.10.2011 דיווח הנתבע 1 על תביעה שהגיש הקוסם מר גיא ברכה (להלן: "הקוסם ברכה"), שאינו צד להליך דן, כנגד התובע. כותרת הפרסום הינה: "הקוסם גיא ברכה הגיש תביעת דיבה כנגד מתחרהו, הקוסם ישראל קליוסטרו" (להלן: "הפרסום" או "הידיעה"). על פי נוסח הדברים, הפרסום סקר את טענותיו של הקוסם ברכה, כשמצוין בו שהן מובאות מפיו, וכן נכתב אילו סעדים ביקש הקוסם ברכה בתביעה. הפרסום מסתיים בציון העובדה שהנתבע, הקוסם קליוסטרו, טרם הגיש כתב הגנה.
4. אין חולק, כי הפרסום לא עודכן מאז מועד פרסומו ותוכן הדברים בו נותר בעינו, באופן שבאמצעות חיפוש במנועי החיפוש באינטרנט, ניתן להגיע לפרסום ולקרוא את תוכנו, כשהוא עדיין נושא את התאריך האמור (ראו ת/1 אשר הודפס באוקטובר 2014).

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 1374-10-13 אוקסמן נ' אתר פורומים משפטיים ואח'

5. מאז פרסום הידיעה – הוגש כתב הגנה ואף הוגשה תביעה שכנגד על ידי התובע דכאן, הקוסם קליוסטר, כנגד הקוסם ברכה. כך גם, הסתבר כי התביעה הגיעה לסיומה בהסכם גישור לו ניתן תוקף של פסק דין, אשר חתם את ניהולם של שני ההליכים – התביעה והתביעה שכנגד.

6. לאחר סיום ההליכים פנה התובע וביקש מהנתבעים להסיר את הפרסום ולמנוע את אפשרות הגישה לעיון בו. זאת בשל רצונו של התובע למנוע את הופעתה של תוצאת חיפוש המפנה לפרסום בעת חיפוש שמו במנועי החיפוש באינטרנט.

7. בתחילה סירבו הנתבעים להסיר את הפרסום והציעו לתובע להוסיף תגובה מטעמו לידיעה, המשקפת את ההסכמות בהסכם הגישור לו ניתן תוקף של פסק דין. התובע לא הסכים לדרך המוצעת. לאחר הידברות נוספת הציעו הנתבעים להסיר את הפרסום מהאתר ובלבד שהתובע ישלם דמי טיפול בסך 500 ₪ (בהמשך ולאחר דין הדברים בין הנתבעים לבא כוחו של התובע הוצע לתובע לנתב את התשלום האמור לטובת עמותה ללא מטרות רווח). התובע סירב לכל ההצעות האמורות ותחת זאת הגיש את התביעה שבפניי.

תמיצת טענות התובע

8. התובע טוען, כי הפרסום מכפיש את שמו הטוב, מציג אותו באור שלילי ואיננו אמת. התובע תוהה: "הלנצח יישאר פרסום פוגעני ושאינו אמת שבו אני מוצג כנתבע?!" האם הגענו למצב במדינת ישראל שבו אדם צריך לשלם "פרוטקשן" כדי שלא יפרסמו עליו פרסומים מכפישים."

9. התובע סבור כי הצעותיהם של הנתבעים כמענה לפנייתו, אינן הצעות מתקבלות על הדעת. ההצעה האחת, פרסום תגובה מטעמו, איננה אפשרית מבחינתו, לאור מחויבותו לכאורה כלפי הקוסם ברכה עמו הגיע להסכם גישור. ההצעה השנייה, תשלום סך של 500 ₪, משקפת התנהלות סחטנית של הנתבעים שאין בכוונתו של התובע לקחת בה חלק. לטענת התובע, התנהלות הנתבעים הינה חסרת תום לב ומהווה הפרה של חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע"). על כן, סבור התובע, כי מגיע לו פיצוי אף ללא הוכחת נזקיו, בגין הפגיעה בשמו הטוב. ואלה עיקרי דברי ב"כ התובע בדיון שהתקיים בפניי:

"מדובר על תביעה שנובעת מפרסום שהופיע באתר הנתבעים פורסם מיד לאחר הגשת התביעה נגדה התובע כאן, בו מתואר מה נטען כנגדו בתביעה, מצוין כי התובע כאן החל במתקפה כנגד התובע בתיק השני בטענת סרק, הוא פעל באופן מכוון ושנועד להשמיצו ולפגוע בדירוג שלו באתר של גוגל, הוא יצא למסע נקמה, התרברב שהוא פיתח שיטה במסגרתה איים כי יכריע מתחרים אחרים שלו. כל כותרת הכתבה שהוגשה נגדו תביעה תוך פירוט הטענות נגדו מהווה לשון הרע. כשאדם סביר קורא את הכתבה הוא מתרשם שיש כאן פרסום שמשפיל ומבזה את התובע כאן. הקובייה הנכונה להתמודד עם טענת התובע מצויה בסעיף 13.7 לחוק איסור לשון הרע. אין עניין לציבור בפרסום תביעה שהוגשה כנגד אדם פרטי... החוק לא אוסר לפרסם דיווח על תביעה שהוגשה כנגד פלוני ובלבד שהדיווח נכון והוגן. במקרה זה הדיווח לא נכון ולא הוגן. לפי הפסיקה, מפנה לספר של שנהר, עמ' 205 – 206. נאמר שם שכדי שפרסום על תביעה יהיה נכון והוגן צריך לחכות שיוגש כתב הגנה ולהציג גם את טענות הנתבע. ויש שם גם פסק דין מחמיר יותר.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 1374-10-13 אוקסמן נ' אתר פורומים משפטיים ואח'

בעניינו הדברים חמורים יותר. לימים התביעה שפורסמה הסתיימה בהסדר גישור בו התובע זכה בתיק, מפנה למה שצורף לכתב התביעה. התובע כאן פנה ואמר שזה פוגע בו ושה לא דיווח נכון והוגן וביקש שיורידו. זה גם הסתיים בפשרה שאני זכיתי בה. הפשרה צורפה לסעיף א. מפנה אליה. יש שם התחייבות שהם לא מדברים על זה. היה עליהם להוריד את הפרסום. הייתה תכתובת סביב זה. הפרסום שם עד היום. מציג את הפרסום, הדפסתי אותו הבוקר, מוגש ומסומן ת/1. יש שם מודעות פרסומת של עו"ד, לרבות בלשון הרע. כלומר, יש כאן אדם פרטי שהיה לו סכסוך עם מישהו, האתר מפרסם את הסכסוך, מכפיש אותו ומוכר פרסומות לעורכי דין ואומרים היום כי הפרסום נכון והוגן. הוא ביקש להורידו, נאמר לו שעליו לשלם 500 ש"ח. אני מבקש לשאול את הנתבע האם את התביעה כאן נגדו הוא גם פרסם באתר שלו".

תמצית טענות הנתבעים

10. הנתבעים סבורים, כי פעלו בגדרי החוק וכי הפרסום הינו נכון למועד פרסומו. כך הם סבורים כי ההצעות שהונחו בפני התובע אמורות היו להפסיק את דעתו והן עולות בקנה אחד עם הוראות חוק איסור לשון הרע ועם התנהלות הוגנת של עסקם כלפי התובע.
11. לדברי הנתבעים, עקרון פומביות הדיון בישראל, חל גם בכל הנוגע לפרסום בדבר הליכים משפטיים (שאין עליהם צו איסור פרסום וחריגים אחרים) והוראות סעיף 13 לחוק איסור לשון הרע, קובעות חד משמעית, כי פרסום הליכים משפטיים הינו פרסום מותר. זאת ועוד, טענותיו של התובע, לפיהן מדובר בפרסום פוגעני אין להן שחר. יש להניח, שעוד רבים הם המתדיינים באולמות בתי המשפט, שידיעות בדבר ההליכים המשפטיים בהם הם לקחו חלק, פורסמו בכלי התקשורת המקוונים, ועדיין מצויים שם בארכיונים של אותם אתרים. יתרה מזו: טענתו של התובע, לפיה ההליך המשפטי שנוהל נגדו הסתיים, גם היא אינה מקימה לו את הזכות לדרוש הסרת הידיעה מארכיון האתר. ואלה עיקרי דברי ב"כ הנתבעים בדיון שהתקיים בפני:

"הספר של שנהר נכתב ב-1997 אך לא כולל את הלכת העליון בעניין חיר נ' גיל. נפסק חד משמעית שסעיף 13 השונים בחוק איסור לשון הרע מדברים על הגנה מוחלטת, לא צריך תום לב, לא צריך שתהיה אמת מוחלטת גם לפרסום המסמכים עצמם בבית המשפט, סעיף 13.5, וגם לפרסום של מה שהיה בתוך בית המשפט בכלי התקשורת, סעיף 13.7. מפנים שם לפסיקה נוספת. הבאתי לבית המשפט למעלה מ-10 דוגמאות של הפסיקה המיושמת לאחר מכן. ברי שציטוט של ספר שנכתב 17 שנה קודם לא כולל את ההלכה. אנשים בישראל שמנוהלים נגדם הליכים משפטיים זה מתפרסם. אפשר בהקלדה באינטרנט למצוא בגוגל. בפתח סעיף 13 כתוב שזה לא ישמש כעילה למשפט אזרחי ופלילי. אין לתביעה הזו לא ידיים ולא רגליים. כאשר הוא התקשר לראשונה לנתבע 2, הוא ביקש להסיר את זה ולא אמר שהוא ינקוט באיומים. נאמר לו שזה לא יוסר, אך שאם ייתן תגובה כלשהי כמובן בלי לשון הרע כלפי האחר, אז זה יוכנס לתוך הטקסט. יש לי התכתובת הזו כאן. התובע וב"כ התעקשו. נעשתה פניה מסודרת. המידע לא יוסר. זה דיון בדלתיים פתוחות. יש תכתובת איתם והם מסרבים. ...יש עלות ליצירת הידיעה, ואם הוא רוצה שזה יוסר וזה לא מקובל אז שישלם כמה מאות ש"ח. אתר פסי"ד ואתר תקדין ועוד אתר ייתן לפנות אליהם, והם גובים כסף כדי להסיר ידיעה. כי זה עולה כסף לייצר את זה וההסרה זה התעסקות. ...הוצעה גם הצעה של הסרה תמורת תשלום סמלי, הם קראו לזה סחטנות 500 ש"ח. אז אמרנו שיתרמו את הכסף, גם סירבו. הוצע להם להוסיף גרסה או תיקון או תוספת שתצורף, הם סירבו. הם אמרו שהם יגיעו לבית המשפט. זה כבר דיון שני. בית המשפט רואה שנעשו כמה ניסיונות".

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 1374-10-13 אוקסמן נ' אתר פורומים משפטיים ואח'

דיון והכרעה

12. לאחר ששמעתי את הצדדים ולמדתי את כתבי הטענות והמוצגים, באתי לכלל מסקנה, כי דין התביעה להידחות. הואיל ומדובר בתביעה קטנה, ינומק פסק הדין באופן קצר ותמציתי, בהתאם לקבוע בתקנה 15(ב) לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), תשל"ז-1976.
13. אצא מתוך נקודת הנחה כי הפרסום מיום 4.10.11, הינו בגדר לשון הרע, משום שהנטען בו יכול להציג את התובע בעיני הרבים באור שלילי ומבזה. כידוע, בבחינת קיומה של לשון הרע יתחשב בית המשפט בדרך שבה נתפס הפרסום **בעיני האדם הסביר**. זהו מבחן אובייקטיבי, המעמיד עצמו על האופן שבו האדם הרגיל היה מבין את הפרסום. על כן, לא הכוונה שמאחורי הפרסום היא שתצביע על קיומה של לשון הרע, אלא המסר עמו היא מותירה את הצופה.
14. חרף היות הפרסום בגדר לשון הרע, אני סבורה, כי הפרסום מהווה "פרסום מותר", לפי הוראת סעיף 13(7) לחוק איסור לשון הרע. לפיכך, לא קמה לתובע עילת תביעה לפי חוק איסור לשון הרע. הוראת סעיף 13(7) לחוק איסור לשון הרע קובעת, לאמור (ההדגשה שלי – נ' פ'): **"לא ישמש עילה למשפט פלילי או אזרחי –**
(7) דין וחשבון נכון והוגן על מה שנאמר או אירע כאמור בפסקאות (5) או (6) בישיבה פומבית, ובלבד שהפרסום לא נאסר לפי סעיף 21".
15. קריאת הידיעה מעלה, כי היא מהווה דין וחשבון נכון והוגן על טענותיו של הקוסם ברכה כנגד התובע, בתביעה שהגיש כנגדו. נכונות והוגנות הדיווח נבחנת בזמן אמת, קרי במועד הפרסום, ולא בדיעבד. לא מצאתי בידיעה חיווי דעה או פרשנות באשר לטענות שהעלה הקוסם ברכה בתביעה. למעשה, הידיעה נעדרת כל תוכן נוסף, מלבד סיכום טענות הקוסם ברכה ופירוט הסעדים שנתבקשו מבית המשפט. כיוון שאין מחלוקת כי הידיעה היא דיווח על תביעה משפטית שהגיש הקוסם ברכה, הרי שמדובר בפרסום מותר לפי סעיף 13(7) ולא קמה לתובע עילה לפי חוק איסור לשון הרע. במשקפיים של חוק איסור לשון הרע, פרסום כזה בא בגדר הגנה מוחלטת, שאיננה מסויגת בדרישות של אמיתות הפרסום או תום-הלב בפרסום.
16. אכן, לכאורה, משתמע מתוכן הידיעה כי נמתחת בתביעה ביקורת על התנהלותו של התובע כאן, מר קליוסטר. אולם, ביקורת זו היא שעמדה בבסיס הגשת התביעה נגדו והיא מובאת מפי מי שתבע אותו והעלה טענות אלה בפני בית המשפט. כך גם נכון הוא, כי התמונה לא הובאה במלואה אלא הובאו רק טענות צד אחד להליך, שהתנהל באותו עניין. יחד עם זאת, מה שהוצג הוא שהיה באותה עת.
17. התובע מצדו יכול היה לדרוש, להוסיף תגובה רשמית מטעמו, שתפורסם בעמוד הידיעה, בה יעדכן את הקורא באופן שישקף את המצב לאשורו, לאחר הגשת כתב הגנה וכתב תביעה שכנגד וקבלת פסק דין המאשר את הסכם הגישור בין הצדדים.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

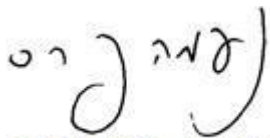
ת"ק 1374-10-13 אוקסמן נ' אתר פורומים משפטיים ואח'

1 בטוחה אני, כי ניתן היה למצוא נוסח תגובה שיעמיד את הדברים על דיוקם, בראי הזמן,
2 מבלי לפגוע ביחסיו של התובע עם הקוסם ברכה ובמחויבות שלקח על עצמו במסגרת הסכם
3 הגישור.
4 18. לפיכך, סירובו של התובע להביא לפתרון הבעיה על דרך עדכון הידיעה, אינו מתקבל בעיני
5 כסביר.
6 19. ודוק: לתובע הוצעה חלופה נוספת, ולפיה הידיעה תוסר מארכיון האתר, בכפוף להעברת
7 תשלום בסך של 500 ₪. אינני מוצאת מקום להתערב במדיניות האתר לדרוש תשלום בסך של
8 500 ₪ בגין הסרת הידיעה. מקובל עלי ההסבר לפיו, יש עלות ליצירת הידיעה, ואם התובע
9 רוצה שזה יוסר, וזה לא מקובל, אז שישלם כמה מאות ש"ח ובתשלום זה יכסה באופן
10 מינימאלי את הוצאות האתר.
11
12

סוף דבר

13 20. אני דוחה את התביעה. על מנת לא ליצור מחלוקות נוספות בין הצדדים, יישא כל צד
14 בהוצאותיו.
15

16 **ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א תוך 15 יום מיום קבלת פסק הדין.**
17 **המזכירות תואיל לשלוח העתק פסק דין זה לצדדים באמצעות פקיד מסירות.**
18 **ניתן היום, כ"ז טבת תשע"ה, 18 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.**
19

20 נעמה פרס, רשמת בכירה
21
22
23